

AANTEKENEN [ ] PER POST [ ] PER FAX 0172-503200

La Gro Geelkerken Advocaten B.V.
tav de heer mr. A.P. van Delden
Vestiging Alphen aan den Rijn
Prins Bernhardlaan 35
2404 NE Alphen aan den Rijn

Bestuursrecht

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

t 088-3622200
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum	16 maart 2020
onderdeel	Team administratie 1 - Vovo
contactpersoon	mevr A.J.M. Hermes
doorkiesnummer	088-3612026
ons kenmerk	zaaknummer SGR 20 / 1465 WABOA V303
uw kenmerk	47219030
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	088-3610658
onderwerp	het verzoek van Bomenstichting Den Haag e.a. te 's-Gravenhage

Geachte heer,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer SGR 20 / 1465 WABOA V303 deel ik u mee dat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u een rechtsmiddel kunt instellen tegen deze uitspraak, dan is dat onder de uitspraak vermeld.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 20/1465

uitspraak van de voorzieningenrechter van 9 maart 2020 op het verzoek om een voorlopige voorziening van

de Bomenstichting Den Haag en stichting SOS Den Haag, te Den Haag, verzoeksters (gemachtigde: mr. A.P. van Delden),

tegen

het college van burgemeester en wethouders van Den Haag, verweerder (gemachtigde: mr. B. Kaptein-van Beest).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **de gemeente Den Haag**, vergunninghoudster.

Procesverloop

Bij besluit van 19 september 2019 (primair besluit I) heeft verweerder vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend voor het kappen van 36 bomen en het verplanten van 27 bomen in het park Koekamp en op het perceel Boslaan 12 te Den Haag.

Bij besluit van 27 augustus 2019 (primair besluit II) heeft verweerder vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een fiets- en voetgangersbrug in dat park.

Bij besluit van 28 januari 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder de bezwaren van verzoeksters tegen beide primaire besluiten ongegrond verklaard.

Verzoeksters hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld (zaaknr.: SGR 20/1466). Zij hebben de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 maart 2020. Namens verzoeksters zijn verschenen C.M. Visser en P.J.C. Drijver, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, mr. S. Blankenstein-Pex en mr. E.G.M. Otte, vergezeld van mr. F. Onrust, R. Boucher, D. Nijman en M. van den Hoorn.

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.

2. Op 30 augustus 2019 is namens de gemeente Den Haag een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor het kappen van 36 bomen en het verplanten van 27 bomen in het park Koekamp en op het terrein van Staatsbosbeheer aan de Boslaan 12 - Bezuidenhoutseweg te Den Haag.

2.1 Deze aanvraag is ingediend ten behoeve van het project Stadsentree Koekamp (het project) dat bestaat uit het verbeteren van de Koekamp en het verbinden van de Koekamp met het naastgelegen Haagse Bos. Het project draagt volgens de gemeente bij aan het verhogen van de kwaliteit van de buitenruimte en het verbeteren van de verbinding tussen het stadscentrum, de Koekamp, het Haagse Bos en het Nationaal Park Hollandse Duinen (onder meer Natura 2000-gebied Meijendel). De bestaande watergang aan de Bezuidenhoutseweg zal worden verlegd, er worden wandel- en fietspaden en een brug over de watergang aangelegd.

Voor het verleggen van de watergang moeten 16 bomen - waarvoor een negatief verplantingsadvies geldt - worden gekapt die aan de huidige oever van de watergang staan. Ten behoeve van de aanleg van wandel- en fietspaden moeten 3 bomen worden gekapt en 10 bomen worden verplant.

Daarnaast wordt het terrein van Staatsbosbeheer openbaar toegankelijk gebied en zal het worden ontsloten door wandel- en fietspaden van de Koekamp, de Boslaan en een nieuwe brug voor wandelaars en fietsers. In verband hiermee moeten 17 bomen worden gekapt en 17 bomen worden verplant.

2.2 Cobra Boomadviseurs B.V. (Cobra) heeft een boominventarisatie (VTA) uitgevoerd en op 23 augustus 2019 een rapport uitgebracht. Daarnaast is een boomeffectanalyse (BEA) uitgevoerd, waarvan de resultaten zijn vastgelegd in een rapport van 11 september 2019. Verder heeft Aqua-Terra Nova B.V. een eco-effectscan uitgevoerd naar de gevolgen van de ruimtelijke ingrepen op de aanwezige flora en fauna in het kader van de Wet natuurbescherming (Wnb). De resultaten hiervan zijn weergegeven in een rapport van 17 mei 2017. Daarnaast zijn onderzoeken gedaan naar broedvogels, eekhoorns, vleermuizen en boommarters in het gebied.

2.3 De Omgevingsdienst Haaglanden heeft voor dit project op 18 juli 2019 een verklaring van geen bedenkingen afgegeven op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb). Verder heeft de stadsecoloog op 11 september 2019 een advies uitgebracht en heeft de groenbeheerder van de gemeente op 13 september 2019 geadviseerd. Op 4 november 2019 heeft Pius Floris een Verplantingsonderzoek Stadsentree Koekamp opgesteld.

2.4 Bij primair besluit I heeft verweerder de gevraagde omgevingsvergunning voor het kappen en verplanten van de bomen verleend. In dit besluit heeft verweerder overwogen dat de toekomstverwachting van de bomen die gekapt moeten worden uiteenloopt van slecht tot goed en dat de natuur- en milieuwaarden en de belevings- en gebruikswaarden van de bomen van groot belang zijn. De bomen die moeten wijken in verband met het verleggen van de watergang en de aanleg van wandel- en fietspaden kunnen volgens verweerder niet succesvol worden verplant of duurzaam worden behouden en moeten daarom worden gekapt.

Verder is overwogen dat de toekomstverwachting van de te verplanten bomen - op 1 boom na - goed is. Deze bomen worden verplant naar een nieuwe locatie in de directe omgeving. Verweerder heeft in primair besluit I geconcludeerd dat de noodzaak van het kappen en het verplanten van de bomen ten behoeve van de realisatie van het project aannemelijk is gemaakt. Gelet hierop weegt het belang van aanvrager volgens verweerder zwaarder dan de

waarden die de bomen vertegenwoordigen. Op basis van de beoordeling van de aanvraag en de ingewonnen adviezen bestaat geen bezwaar tegen het verlenen van de omgevingsvergunning, aldus verweerder.

Aan primair besluit I is de voorwaarde verbonden dat 36 bomen moeten worden herplant.

2.5 Bij primair besluit II heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een fiets- en voetgangersbrug over een bestaande watergang aan de zijde van de Bezuidenhoutseweg.

2.6 Bij uitspraak van 21 november 2019 heeft de voorzieningenrechter het door verzoeksters ingediende verzoek om voorlopige voorziening (zaaknr. SGR 19/6851) toegewezen en primair besluit I geschorst tot zes weken na de bekendmaking van de beslissing op het bezwaar van verzoeksters.

De voorzieningenrechter heeft in die uitspraak geoordeeld dat destijds niet vaststond dat alle voor de uitvoering van het project benodigde vergunningen waren verleend, waarmee niet geheel zeker was dat die werkzaamheden op korte termijn zonder meer konden doorgaan. Daarnaast heeft de voorzieningenrechter overwogen dat zonder nader (rechtshistorisch) onderzoek niet duidelijk is of het standpunt van verweerder over de werking van de uit 1576 daterende Acte van Redemptie (de Acte) juist is. Verder heeft de voorzieningenrechter overwogen dat niet op voorhand uitgesloten kon worden dat het bestemmingsplan “Koekamp, Malieveld, Haagse Bos” – waarmee het project planologisch mogelijk wordt gemaakt – geen stand zou houden in de hiertegen aangespannen beroepsprocedure bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS). De voorzieningenrechter heeft tot slot overwogen dat verweerder geen algemeen openbaar belang heeft gesteld dat onmiddellijke uitvoering van de aan primair besluit I verbonden werkzaamheden rechtvaardigde.

3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder de primaire besluiten, conform het advies van de Adviescommissie bezwaarschriften van 23 januari 2020, onder aanvulling van de gronden waarop zij berusten gehandhaafd.

4. Ter zitting heeft gemachtigde van verzoeksters desgevraagd verklaard dat het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening geen betrekking heeft op het bestreden besluit voor zover daarbij primair besluit II is gehandhaafd. Het is verzoeksters in dit stadium uitsluitend te doen om het voorkomen van de kap en het verplanten van de betrokken bomen.

4.1. Verzoeksters voeren aan dat de beslissing op bezwaar onvoldoende ingaat op de door de voorzieningenrechter in zijn uitspraak van 21 november 2019 opgeworpen vragen. Uit het bestreden besluit blijkt volgens hen onvoldoende dat de te beschermen belangen voldoende in acht zijn genomen. Een deel van de te kappen bomen maakt volgens hen deel uit van een unieke en zeldzame boomweide, een ander deel van de te kappen bomen van een rustig bos. Daarbij is van belang dat de bomen gezond en op leeftijd zijn en grote kronen en een hoge toekomstverwachting hebben. Het herplanten van veel jongere vervangende bomen vormt volgens verzoeksters op korte termijn geen compensatie voor het verlies aan natuur-, milieu- en belevingswaarden van deze bijzondere, beeldbepalende oude bomen. Daarnaast voeren verzoeksters aan dat in de omgevingsvergunning ten onrechte niet de voorwaarde is opgenomen dat de vergunde werkzaamheden pas uitgevoerd mogen worden nadat het bestemmingsplan dat de herinrichting mogelijk maakt onherroepelijk is geworden. Aangezien er nog een beroepsprocedure tegen het nieuwe bestemmingsplan loopt, kan de

uitspraak in die procedure tot gevolg hebben dat aanpassingen moeten worden doorgevoerd in de wijze van herinrichting van de Koekamp. De vergunning voor het vellen en verplanten van de bomen is volgens verzoeksters daarom in zoverre prematuur.

Voorts achten verzoeksters de overweging in het bestreden besluit dat de herinrichting voldoende concreet en zeker is en dat afspraken zijn gemaakt met Staatsbosbeheer, onvoldoende ter onderbouwing van de noodzaak van de kap van zoveel bomen. Zij hebben een op onderdelen aangepaste variant voor de herinrichting gepresenteerd die volgens hen meer passend is, die meer recht doet aan de historie van de Koekamp in relatie tot het Malieveld en het Haagse Bos en die de ontwikkelde natuurwaarden beter beschermt.

Verzoeksters voeren verder aan dat de toetsing aan de artikelen 2.88 en 2.91 van de APV in het bestreden besluit onvoldoende tot uitdrukking komt.

Tevens zijn verzoeksters van mening dat het onderzoek dat verweerder heeft laten doen naar de stikstofdepositie vanwege de herinrichting, niet de conclusie kan dragen dat de voorgenomen herontwikkeling geen enkele stikstofdepositie veroorzaakt op het nabijgelegen Natura 2000-gebied Meijndel. Verzoeksters hebben ter onderbouwing van dit standpunt een eigen berekening overgelegd.

Verzoeksters stellen verder, onder verwijzing naar een stuk van Waardenburg uit 2008 over verstoring gevoeligheid, dat de kap van de bomen ertoe kan leiden dat beschermde diersoorten het gebied zullen ontvluchten en niet in dezelfde getale zullen terugkeren.

Daarnaast is volgens verzoeksters ten onrechte niet getoetst aan de Wnb.

Verzoeksters kunnen verder het standpunt dat er voor de voorgenomen herinrichting geen vergunning nodig zou zijn op grond van artikel 4.5.1 van de planregels niet volgen. Deze vergunningplicht geldt volgens hen niet alleen voor het verwijderen van bomen, maar ook voor afgraafwerkzaamheden. De uitzonderingen van artikel 4.5.2 van de planregels zijn niet van toepassing nu de gronden ingevolge artikel 4.1 van de planregels juist mede bestemd zijn voor groenvoorzieningen waaronder begrepen het in stand houden van bomenrijen, aldus verzoeksters.

Het kappen van de bomen heeft verder naar de mening van verzoeksters invloed op de waarden die het Rijksbeschermd Stadsgezicht beschermt. Volgens het Groenbeleidsplan genieten de bomen die er staan dezelfde bescherming. Ook had het Landelijk Register Monumentale Bomen door verweerder in acht genomen moeten worden.

Verder voeren verzoeksters aan dat Gedeputeerde Staten geen instemming hebben verleend aan de voorgenomen werkzaamheden en dat deze in strijd zijn met de Verordening Ruimte (paragraaf 2.2. van de Regels voor ruimtelijke kwaliteit), omdat de Koekamp een provinciaal Kroonjuweel is. Ten slotte is niet op al hun bezwaargronden beslist, aldus verzoeksters.

5. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

5.1 Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) geldt, voor zover ingevolge een bepaling in een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist om houtopstand te vellen of te doen vellen, een zodanige bepaling als een verbod om een project uit te voeren zonder omgevingsvergunning, voor zover dat geheel of gedeeltelijk uit die activiteiten bestaat.

Ingevolge artikel 2.18 van de Wabo kan, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.2, de omgevingsvergunning slechts worden verleend of geweigerd op de gronden die zijn aangegeven in de betrokken verordening.

Ingevolge artikel 2:87, eerste lid, van de APV is het verboden een houtopstand zonder vergunning of, indien de houtopstand is vermeld op de lijst van monumentale bomen zonder ontheffing, van het bevoegd gezag te vellen of te doen vellen.

Ingevolge artikel 2:88, eerste lid, van de APV, kan het bevoegd gezag de vergunning of ontheffing, als bedoeld in artikel 2:87, eerste lid, weigeren dan wel onder voorschriften verlenen in het belang van:

- natuur-, educatieve en milieuwaarden;
- belevings- en gebruikswaarden.

6. Uit artikel 2:88, eerste lid, van de APV volgt dat verweerder een vergunning alleen mag weigeren als een of meer van de daar genoemde weigeringsgronden zich voordoen. Bij die beslissing moet rekening worden gehouden met alle omstandigheden die vóór en tegen het vellen van de houtopstand pleiten. Verweerder moet in dit verband een belangenafweging maken waarin het belang van het vellen van de houtopstand, gezien in het licht van de toekomstige ontwikkelingen op het perceel, wordt afgewogen tegen het behoud van de waarden van de betrokken bomen. De beslissing om wel of geen vergunning te verlenen is een discretionaire bevoegdheid van verweerder. De rechter dient deze beslissing terughoudend te beoordelen, dat wil zeggen dat beoordeeld wordt of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

6.1 De groenbeheerder van de gemeente heeft op 13 september 2019 een zogeheten belangenafwegingsformulier (BAF) ingevuld, waarin staat dat de betrokken bomen deel uitmaken van de stedelijke groene hoofdstructuur en het natuurnetwerk Den Haag, dat de bomen verplant of gekapt moeten worden in verband met de aanleg van een wandel- en/of fietspad, dat de bomen waarop de aanvraag betrekking heeft, met uitzondering van 17 te kappen bomen die in een bosplantsoen staan, goed zichtbaar zijn vanaf de openbare weg en dat naast de algemene waarden verder geen waarden aan de bomen toe te kennen zijn. Daarbij is er op gewezen dat in de BEA is geconcludeerd dat 27 bomen goed te verplanten zijn.

Ten aanzien van de 36 te kappen bomen is in het BAF vermeld dat verschillende onderzoeken hebben uitgewezen dat het kappen geen negatief effect heeft op de aanwezige fauna, mits dit wordt uitgevoerd buiten het broedseizoen en dat er in de directe omgeving een groot aantal bomen aanwezig is dat als compensatie kan dienen. Daarnaast is in het BAF per te kappen boom toegelicht waarom de boom niet te verplanten is. Verder staat in het BAF dat geen van de bomen hinder of overlast veroorzaakt.

6.2 Daarnaast is in het BAF uiteengezet dat een deel van de te kappen bomen een toekomstverwachting heeft van meer dan 15 jaar, maar dat ook deze bomen gekapt moeten worden.

6.3 Uit het BAF blijkt verder dat de te kappen bomen natuur- en milieuwaarden en belevings- en gebruikswaarden bezitten die van groot belang zijn, zodat beide in artikel 2:88, eerste lid, van de APV genoemde weigeringsgronden zich in dit geval voordoen. Dit betekent dat verweerder in dit verband een belangenafweging moet verrichten waarin het belang van het vellen van de houtopstand, gezien in het licht van de toekomstige ontwikkelingen op het perceel, wordt afgewogen tegen het behoud van de waarden van de bomen.

6.4. In dit verband is van belang dat de gemeenteraad van Den Haag op 18 juli 2019 het bestemmingsplan "Koekamp, Malieveld, Haagse Bos" heeft vastgesteld, dat inmiddels in werking is getreden. Aan de gronden waarop de in geding zijnde bomen zich bevinden zijn in dit bestemmingsplan de enkelbestemmingen "Groen" en "Verkeer-Verblijfsgebied" toegekend. Aangezien verzoeksters tegen de vaststelling van dit bestemmingsplan beroep hebben ingesteld, is dit bestemmingsplan thans nog niet onherroepelijk.

7. De gronden die verzoeksters ten grondslag hebben gelegd aan hun verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, betreffen onderwerpen die nader onderzoek vergen, waarvoor deze voorlopige voorzieningprocedure zich niet leent. Beoordeling daarvan zal in de lopende beroepsprocedure moeten plaatsvinden. Daarom ziet de voorzieningenrechter thans aanleiding om te bezien of er, bij de huidige stand van zaken en bij afweging van de in geding zijnde belangen, reden bestaat om het bestreden besluit te schorsen. De vraag die in dat verband moet worden beantwoord is of het belang van verweerder bij het spoedig uitvoeren van de voorgenomen herinrichting thans zo groot is dat de in geding zijnde bomen gekapt of verplant moeten worden voordat de rechtbank uitspraak heeft gedaan op het beroep dat is ingesteld tegen het bestreden besluit.

7.1. Vast staat dat de in bezwaar gehandhaafde omgevingsvergunning een omvangrijke en onomkeerbare ingreep mogelijk maakt. Verder is niet in geschil dat de betrokken bomen aanzienlijke natuur- en milieuwwaarden en belevings- en gebruikswaarden bezitten. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter hebben verzoeksters daarom een zwaarwegend belang bij hun verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening. Dat betekent dat tegenover het belang van verzoeksters, een zwaarwegend algemeen belang moet staan dat uitvoering van de voorgenomen werkzaamheden op korte termijn rechtvaardigt. Daarbij is in het kader van deze voorlopige voorziening tevens van belang of het voldoende zeker is dat de voorgenomen herinrichting van de Koekamp ongewijzigd doorgang zal vinden.

7.2 De voorzieningenrechter acht in dit kader in de eerste plaats van belang dat het bestemmingsplan "Koekamp, Malieveld, Haagse Bos" nog niet onherroepelijk is. Of dit bestemmingsplan stand zal kunnen houden in de procedure bij de AbRvS zal, gelet ook op de PAS-systematiek die aan het bestemmingsplan ten grondslag ligt, moeten worden afgewacht. Dat betekent dat vooralsnog niet vaststaat dat de herinrichting van de Koekamp in de voorgenomen vorm doorgang zal kunnen vinden, zodat evenmin vaststaat of de kap en verplanting van de betrokken bomen (volledig) dient plaats te vinden.

7.3. Daarnaast is van belang dat een deel van de werkzaamheden die in het kader van de herinrichting moet plaatsvinden, zal worden uitgevoerd op gronden waarin op grond van dit bestemmingsplan de enkelbestemming "Groen" is toegekend.

7.4 Ingevolge artikel 4.5.1 van de planregels is het verboden op of in de voor "Groen" bestemde gronden zonder of in afwijking van een door het bevoegd gezag afgegeven omgevingsvergunning de hieronder te noemen werken, geen bouwwerk zijnde of werkzaamheden uit te voeren:

- a. het ontginnen, bodem verlagen of afgraven, ophogen, egaliseren, alsmede het scheuren van grasland;
- b. het aanleggen of verharderen van wegen, paden, parkeergelegenheden en het aanbrengen van andere oppervlakteverhardingen;

- c. het verwijderen van bomen of andere opgaande beplanting, anders dan bij wijze van verzorging van de aanwezige houtopstand, voor zover de Wet natuurbescherming of op die wet gebaseerde regelingen niet van toepassing zijn;
- d. de aanleg van oeverbeschoeiingen, kaden of aanlegplaatsen;
- e. (...);
- f. de aanleg van waterlopen of de vergraving, verruiming of demping van reeds bestaande waterlopen;
- g. (...).

Op grond van artikel 4.5.2, aanhef en onder b, van de planregels gelden de onder artikel 4.5.1 genoemde verboden niet indien en voor zover deze vorm van gebruik van de grond verenigbaar is met het doel waarvoor de betreffende grond volgens het plan is bestemd.

7.5. Nu naast de voorgenomen kap en verplanting van bomen ook andere (grond)werkzaamheden die verband houden met de herinrichting van de Koekamp zullen worden verricht op gedeeltes van de percelen waarop de bestemming "Groen" rust, is op voorhand niet uitgesloten dat voor de uitvoering van het project een omgevingsvergunning voor aanlegactiviteiten als bedoeld in artikel 4.5.1 van het bestemmingsplan is vereist. Verweerders standpunt dat voor geen van deze werkzaamheden omgevingsvergunningen zijn vereist, omdat artikel 4.5.2, sub b, van de planregels van toepassing is, kan naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter niet zonder meer worden gevolgd. Daarmee staat ook thans nog niet vast dat alle voor de uitvoering van het project benodigde vergunningen reeds zijn verleend en is daarmee niet geheel zeker dat die werkzaamheden op korte termijn zonder meer kunnen aanvangen.

7.6. Verder heeft de voorzieningenrechter in zijn uitspraak van 21 november 2019 aangedrongen op nader (rechtshistorisch) onderzoek naar de werking van de Acte. Verweerder is daaraan in het bestreden besluit echter voorbij gegaan en heeft zich – zoals ter zitting is gebleken – aangesloten bij de interpretatie die de bezwaarschriftencommissie heeft gegeven aan een moderne vertaling van de Acte. De gegeven uitleg van de Acte laat naar het oordeel van de voorzieningenrechter ook thans nog te veel onzekerheid. Dat is temeer het geval nu op pagina 13 van de toelichting bij het bestemmingsplan is vermeld dat met de Acte werd bepaald dat het bos nooit mocht worden verkocht, omgehakt of op andere wijze aangetast. Deze toelichting op de werking van de Acte lijkt ruimer te zijn dan de werking die verweerder – in navolging van haar bezwaarschriftencommissie – hieraan heeft toegekend in het bestreden besluit. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter staat daarom ook thans onvoldoende vast dat de activiteiten die bij het bestreden besluit mogelijk worden gemaakt in overeenstemming zijn met de Acte.

7.7. Ten slotte is van belang dat verweerder de planning van de uitvoering van de werkzaamheden onvoldoende heeft onderbouwd. Ter zitting heeft verweerder weliswaar toegelicht dat zich mogelijk logistieke gevolgen voor projecten in de nabijheid van de Koekamp kunnen voordoen als de herinrichting vertraging oploopt, maar verweerder heeft deze stelling niet met concrete gegevens onderbouwd. Dit geldt ook voor de ernst van de gestelde logistieke gevolgen. Verweerder heeft desgevraagd evenmin inzichtelijk kunnen maken welke contractuele verplichtingen zijn aangegaan in verband met het project en wat de (financiële) schade voor vergunninghoudster is als de werkzaamheden niet op korte termijn worden uitgevoerd.

7.8. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat de belangen van verzoeksters bij de gevraagde voorlopige voorziening dienen te prevaleren boven de belangen van vergunninghoudster en verweerder bij het van kracht blijven van de verleende omgevingsvergunning.

8. Het verzoek om voorlopige voorziening zal dan ook worden toegewezen en zowel het bestreden besluit, voor zover daarbij primair besluit I is gehandhaafd, als primair besluit I worden geschorst tot zes weken na de uitspraak op het ingediende beroep.

9. Omdat de voorzieningenrechter het verzoek toewijst, bepaalt de voorzieningenrechter dat verweerder aan verzoeksters het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

10. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoeksters gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.050,- (1 punt voor het indienen van het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 525,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- schorst het bestreden besluit, voor zover daarbij primair besluit I is gehandhaafd, en primair besluit I tot zes weken na verzending van de uitspraak op het beroep;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 354,- aan verzoeksters te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.050,-, te betalen aan verzoeksters.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.C. de Winter, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van drs. A.C.P. Witsiers, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 9 maart 2020.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

16 MRT 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

